

РЕШЕНИЕ

№ 161

гр. Разград, 07.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – РАЗГРАД, ПЪРВИ ВЪЗЗИВЕН НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Лазар Й. Мичев

Членове: Емил Д. Стоев
Пламен М. Драганов

при участието на секретаря Мариан В. Найденов
в присъствието на прокурора С. С. О.
като разгледа докладваното от Лазар Й. Мичев Въззивно наказателно дело от
общ характер № 20233300600316 по описа за 2023 година

Производството е по реда на глава двадесет и първа от НПК.

С присъда № 10/13.02.2023 год. по нох дело № 691/2021 г., РС-Разград признал подсъдимия Т. Х. А. за виновен в това, че на 25.08.2018 год. в село Раковски, обл. Разград причинил средна телесна повреда на Н. Ш. Х. от същото село, изразяваща се в травматично разклащане на шести горен ляв зъб IV до степен не подлежащ на стабилизиране, което по своята медико-биологична характеристика обуславя избиване на зъб, без който се затруднява дъвченето - престъпление чл. 129, ал. 2 вр. с ал. 1 от НК, поради което и при условията на с чл. 54 от НК го осъдил на три месеца лишаване от свобода, като на основание чл. 66, ал. 1 от НК отложил изтърпяването на наказанието за изпитателен срок от три години.

Със същата присъда съдът признал подсъдимия Т. Х. А. за невиновен в това, че по същото време и на същото място причинил телесни повреди на повече от едно лице, а именно:

- лека телесна повреда на С. Н. К. от село Раковски, обл. Разград изразяваща се в кръвонасядания по лицето, шията, дясна мишница и предмишница, лява мишница и лакът, гърба на дланта на лявата ръка, долните крайници, кръвонасядане по предна и външно странична повърхност на лява

раменна става с болка и затруднени движения на ставата, широко линейно охлузване на дясното бедро, охлузване под лява капачка, драскотини над капачката на дясното коляно, които по своята медикобиологична характеристика обуславят разстройство на здравето, извън случаите на чл. 128 и чл. 129 от НК;

- лека телесна повреда на С. М. Х. от село Раковски, обл. Разград, изразяваща се в три разкъсно-контузни рани по видимата лигавица на долната устна от лявата ѝ страна, кръвонасядания по лицето, оток, болка и функционален дефицит на палеца на левия крак, които по своята медикобиологична характеристика обуславят разстройство на здравето, извън случаите на чл. 128 и чл. 129 от НК, както и че деянието по отношение и на тримата пострада. е извършено по хулигански подбуди, поради което и на основание чл. 304 от НПК го оправдал по обвинението за престъпление по чл. 131, ал. 1, т. 4 и т. 12 вр. с чл. 130, ал. 1 от НК.

Със същата присъда съдът признал подсъдимия Е. С. Х. за невиновен в това, че на 25.08.2018 год. в село Раковски, обл. Разград, в съучастие като съизвършител с Т. Х. А. от село Раковски, обл. Разград, по хулигански подбуди причинил телесни повреди на повече от едно лице-на три лица, а именно:

- лека телесна повреда на С. Н. К. от село Раковски, обл. Разград изразяваща се в кръвонасядания по лицето, шията, дясна мишница и предмишница, лява мишница и лакът, гърба на дланта на лявата ръка, долните крайници, кръвонасядане по предна и външно странична повърхност на лява раменна става с болка и затруднени движения на ставата, широко линейно охлузване на дясното бедро, охлузване под лява капачка, драскотини над капачката на дясното коляно, които по своята медикобиологична характеристика обуславят разстройство на здравето, извън случаите на чл.128 и чл.129 от НК;

- лека телесна повреда на С. М. Х. от село Раковски, обл.Разград, изразяваща се в три ръзкъсно-контузни рани по видимата лигавица на долната устна от лявата ѝ страна, кръвонасядания по лицето, оток, болка и функционален дефицит на палеца на левия крак, които по своята медикобиологична характеристика обуславят до разстройство на здравето, извън случаите на чл.128 и чл.129 от НК и

- средна телесна повреда на Н. Ш. Х. от село Раковски, обл. Разград изразяваща се в травматично разклащане на шести горен ляв зъб IV степен не подлежащ на стабилизиране, което по своята медико-биологична характеристика обуславя избиване на зъб, без който се затруднява дъвченето, поради което и на основание чл. 304 от НПК го оправдал по обвинението за престъпление по чл. 131, ал. 1, т. 4, пр. 3 и т. 12 вр. с чл. 129, ал. 2 вр. с ал. 1 и чл. 130, ал. 1 вр. с чл. 20, ал. 2 от НК.

На основание чл. 45 от ЗЗД съдът осъдил подсъдимия Т. Х. А. да заплати на Н. Ш. Х. от село Раковски сумата от 2000 /две хиляди/ лева, като обезщетение за причинените неимуществени вреди, ведно със законната лихва от датата на деликта - 25.08.2018 год. до окончателното изплащане на сумата.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 189, ал. 3 от НПК съдът осъдил подсъдимия Т. Х. А. да заплати по сметка на ОД МВР гр. Разград сумата 252 лева, представляваща разноски на досъдебното производство, а по сметка на Районен съд гр. Разград, сумата 730,40 лева разноски в съдебното производство, както и 80 лева държавна такса върху уважения граждански иск.

Недоволен прокурор при РП-Разград протестира присъдата с въззивен протест като неправилна в частта, с която подсъдимият Т. Х. А. е частично оправдан, както и в частта, с която подсъдимият Е. С. Х. е изцяло оправдан, с искане за отмяната ѝ и постановяване на нова, с която подсъдимите да бъдат признати за виновни по възведените им пред първата инстанция обвинения и да им бъдат наложени предвидените в закона наказания.

В допълнителни съображения прокурорът изтъква, че при събирането, проверката и най-вече при оценката и анализа на доказателствения материал, съдът допуснал съществени процесуални нарушения по чл. 13, ал. 1 и чл. 14, ал. 1 от НК, довели до грешни фактически изводи и неправилно приложение на материалния закон, поради което са направени и незаконосъобразни крайни изводи за невиновност на подсъдимите. Твърди се, че съдът избирателно и неоснователно дал приоритет на едни и игнорирал други доказателствени източници без да изложи конкретни и убедителни съображения. От една страна не дал вяра на показанията на пострада.те, а от друга страна кредитирал в пълна степен обясненията на подсъдимите и

показанията на намиращите се в близки отношения с тях свидетели. По тези съображения от въззивната инстанция отново се иска отмяна на присъдата и постановяване на нова, с която подсъдимите да бъдат признати за виновни по възведените им пред първата инстанция обвинения и да им бъдат наложени предвидените в закона наказания. В условията на алтернативност се иска отмяна на присъдата и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд, поради допуснато съществено нарушение на процесуалните правила от категорията на абсолютните - липса на мотиви към присъдата и ограничаване правата на прокурора да разбере съображенията на съда за постановяването ѝ.

Недоволен подсъдимият Т. Х. А. също обжалва присъдата в частта, с която е признат за виновен и му е наложено съответно наказание, както и в частта досежно уважения граждански иск, с искане за отмяната ѝ и постановяване на нова, с която да бъде признат за невиновен.

В допълнителни съображения се изтъква, че от събраните по делото доказателства не се установява подсъдимият А. да е причинил на пострадА.я Х. съставомерното телесно увреждане. В заключение се прави същото искане.

Недоволни частите обвинители и граждански ищци Н. Ш. Х., С. М. Х. и С. Н. К. също обжалват присъдата чрез повереника им адв. Й.. Твърди се, че обвиненията против двамата подсъдими са доказани от събраните по делото доказателства, като телесната повреда на пострадА.я Х. е нанесена от признатия за невиновен и оправдан подсъдим Е. Х.. Присъдата се обжалва и в частта досежно гражданския иск, за който се прави оплакване че е уважен в занижен размер. В заключение се иска отмяна на обжалваната присъда и постановяване на нова, с която двамата подсъдими да бъдат признати за виновни по възведените им обвинения, както и да бъдат уважени в пълен размер предявените граждански искове.

Преписи от протеста и жалбите са изпратени на насрещните страни.

Писмени възражения против протеста и против жалбите не са постъпили.

С протеста и с жалбите не са направени доказателствени искания.

В съдебно заседание представителя на Окръжна прокуратура – Разград поддържа протеста с искане за отмяна на атакуваната присъда като неправилна и да постанови нова, с която да осъди подсъдимите за

повдигнатото срещу тях обвинение за престъпление по чл. 131 от НК. Счита жалбата на подсъдимия Т. А. за неоснователна с искане за отхвърлянето ѝ, като намира жалбата на частните обвинители и граждански ищци за основателна и моли да бъде уважена.

Повереникът на частните обвинители и граждански ищци в съдебно заседание поддържа оплакванията наведени в жалбата. Излага съображения за доказаност на обвинението срещу двамата подсъдими. Моли за отмяна на първоинстанционната присъда и постановяване на нова, с която двамата подсъдими да бъдат признати за виновни по повдигнатите им обвинения. Счита, че гражданският иск е занижен, като моли за изменение на същия, като бъде уважен в пълен размер.

Подсъдимият Т. Х. А., редовно призован, не се явява. За него се явява упълномощеният защитник адв. С. от АК – Разград, която в съдебно заседание поддържа депозираната жалба. Изразява становище за недоказаност на обвинението. Счита протеста по отношение на нейния подзащитен за неоснователен, а по отношение на другия подсъдим за основателен. Изразява становище за неоснователност по отношение на жалбите, депозирани от частните обвинители и граждански ищци.

Подсъдимият Е. С.ов Х., редовно призован, не се явява. За него се явява упълномощеният защитник адв. К., който намира постановената присъда в частта касаеща неговия подзащитен за правилна и законосъобразна. Намира протеста и жалбите за неоснователни. Моли за потвърждаване на присъдата. Излага подробни съображения.

Съдът, след като се запозна с изложеното в протеста и въззивните жалби, като изслуша страните и като обсъди изтъкнатите от тях доводи и съображения, намери протеста и въззивните жалби за процесуално допустими, доколкото са подадени от надлежни страни, имащи легитимен правен интерес от обжалване на първоинстанционния съдебен акт.

Настоящият съдебен състав намира, че атакуваната първоинстанционна присъда е постановена при допуснати в хода на съдебното производство съществени процесуални нарушения от категорията на абсолютните, които не могат да бъдат отстранени във въззивното производство, което налага нейната отмяна и връщане на делото на съответния районен съд за ново разглеждане от друг съдебен състав, като съображенията за това са следните:

Един от основните принципи в българското процесуално законодателство е разбирането, че всеки съдебен акт, с който приключва съдебното производство и се решава по същество представения пред съда правен спор,

следва да бъде добре мотивиран, тъй като по този начин става видима волята на съда по фактите и по правото. Така се обективира процеса на формиране на вътрешното убеждение на съда и се дава възможност на страните в процеса да разберат фактическите и правни основания за взетото решение, и съответно на това да упражнят процесуалните си права. Ето защо липсата на мотиви към съдебния акт е предвидено от закона като абсолютно процесуално нарушение, обуславящо отмяната му. От своя страна, трайната съдебна практика е изпълнила с конкретно съдържание термина "липса на мотиви", като е наложила разбирането, че липса на мотиви е нА.це, както в хипотезите на тяхното пълно отсъствие, така и при схематична, повърхностна, непълна, неясна и вътрешно противоречива аргументация на съда. И в двата случая липсата на мотиви касае порок в дейността на решаващия съд, който рефлектира от една страна на правото на страните да получат обоснован отговор на поставените от тях въпроси, а от друга страна - на възможността да се разбере действителната воля на съда, в какъвто смисъл е практиката на върховната инстанция /Решение № 92 по н. д. № 982/2018 г., II н. о. и др./

В контекста на горепосоченото, настоящият въззивен съдебен състав намира, че обжалваната първоинстанционна присъда страда от липса на мотиви, тъй като изложените от решаващия съдебен състав мотиви към нея са схематични, повърхностни, непълни и вътрешно противоречиви.

В мотивите на обжалваната първоинстанционна присъда липсва дължимият на страните аН.з на доказателствата, въз основа на които решаващият съд е извел възприетата от него като доказана и относима към предмета на делото фактическа обстановка. Прави впечатление, че изложената в мотивите към присъдата фактическа обстановка представлява единствено хронологичен преразказ на свидетелските показания, без да става ясно какви точно факти е възприел съда и въз основа на кои доказателствени материА.. Направеното от решаващият първоинстанционен съд схематично изброяване на доказателствените материА., събрани в хода на съдебното следствие, не може да се приеме за изпълнение на задължението му да посочи аргументирано на страните, защо кредитира конкретни доказателствени материА., а други не, при установяване на релевантната към правния спор фактическа обстановка. Първоинстанционният съд се е задоволил единствено да препише (copy-paste) заключителната част на всяка една от назначените по делото експертизи без да направи свой самостоятелен аН.з. Неясно защо в своите мотиви първостепенният съд единствено е посочил декларативно, че не кредитира показанията на пострадА.те Н. Х., С. Х. и С. К. в частта им относно участието на подсъдимите в престъпното деяние и получените от тях увреждания без да обсъди детайлно нА.чието на противоречия с останА.те доказателствени материА.. В мотивите на обжалваната присъда липсва какъвто и да било аН.з на множеството противоречия, съществуващи между нА.чните по делото доказателства, като липсва и отговор на направените от защитата възражения за приложение на института на неизбежната отбрана.

Съдът има задължение да направи своите изводи относно това дА. е

доказано обвинението спрямо лицето след внимателен и задълбочен анализ на събраните доказателства, като ги прецени поотделно и в тяхната съвкупност и взаимна връзка. Мотивите следва да съдържат приетите от съда фактически положения, въз основа на посочените доказателства от които съответно да се извежда и наличието на всички признаци на престъплението за което лицето е предадено на съд. Именно по този начин се мотивира вътрешното съдийско убеждение и начина на изграждането му по въпросите, които съдът решава при постановяване на своя краен съдебен акт, поради което и същите представляват задължителна част от присъдата и неизготвянето им според посочените изисквания представлява винаги съществено процесуално нарушение.

Предвид преценката, че първостепенният съд е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила по смисъла на чл. 348, ал. 3, т. 2 от НПК (липса на мотиви), обжалваната присъда следва да бъде отменена, а делото – върнато на РС - Разград за разглеждането му от друг състав на този съд. Ето защо, настоящият въззивен състав намира, че не се следва да обсъжда направените възражения по същество на делото.

За пълнота следва да се посочи, че при повторното разглеждане на делото от друг състав на РС - Разград, следва да бъде изяснен въпросът с пълномощията на повереника адв. Ю. Й. от АК – Разград, учредени му от пострадалата С. М. Х..

Ръководен от изложените съображения и на основание чл. 334, т. 1, вр. чл. 335, ал. 2 от НПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ ИЗЦЯЛО Присъда № 10/13.02.2023 г., постановена по нох дело № 691/2021 г. по описа на Районен съд - Разград.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Районен съд - Разград.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____